

SAMPLER SÈRIES

NOU ENSEMBLE + FRAMES PERCUSSION + AXEL DÖRNER & RAMON PRATS

6 DE MAIG DE 2017
ARTS SANTA MÒNICA

MÚSIQUES DE NOVA CREACIÓ

LAUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#samplers series

Segueix-nos a

Amb el suport de: **B Sabadell**
Fundació

NOU ENSEMBLE

Jose Pablo Polo guitarra · Myriam García Fidalgo violoncel
David Romero-Pascual clarinet baix · Carlota Cáceres percussió

**JESSIE
MARINO**
EUA, 1984

Ritual I :: Commitment :: BiiM
Per a percussionista, llums i audio-tape

4'

**CAMILO
MÉNDEZ
SAN JUAN**
Colòmbia, 1982

*Volpi / Formentera**
Per a clarinet baix i guitarra elèctrica

6'

**ALBERTO
BERNAL**
Espanya, 1978

*Ritratto senza voce - Billie Holiday**
Per a percussionista i vídeo

7'

**GERMÁN
ALONSO**
Espanya, 1984

*Ever get the feeling you've been cheated?**
Per a violoncel, clarinet baix,
guitarra elèctrica i electrònica

8'

**STTEPENWOLF/
DAVID LANG**
EUA, 1957

Born to be wild
Per a percussionista

3'

**CAROLYN
CHEN**
EUA, 1983

Adagio
Per a 3 intèrprets escoltant Bruckner

7'

**FRANCESCO
FILIDEI**
Itàlia, 1973

Gagliarda
Per a violoncel sol

5'

**GAVIN
BRYARS**
Regne Unit, 1943

1,2. 1,2,3,4
Per a 4 intèrprets

6'

* Estrena absoluta

COVERS Per Jose Pablo Polo

Literalment, el terme anglosaxó *cover* significa “coberta”, “portada”, “tapa”. Durant la segona meitat del segle XX es va utilitzar per denominar aquelles versions/recreacions de cançons que abans havien estat gravades per altres músics. Partint de la premissa revisar/reinterpretar la nostra història musical, tant la clàssica com la popular, Nou Ensemble proposa un recorregut per obres/cançons del repertori universal (W. Byrd, A. Bruckner, B. Holiday, Sex Pistols, Stepenwolf...) a través de la mirada de compositors actuals amb estils i estètiques contrastants.

El prisma sonor que configura Nou Ensemble a *Covers* es desenvolupa a través de les diferents relacions que estableixen els compositors seleccionats amb un material musical de partida predeterminat. Conceptes com arranjament, *mashup* o *remix* –propis del món *cover*– podrien associar-se a les obres que presenten David Lang, Germán Alonso i Gavin Bryars respectivament, atès que el material original s’hi manifesta de forma evident, ja sigui a manera de cita/es o a nivell estructural.

La desconstrucció com a recurs compositiu és el senyal d’identitat de propostes com les de Jessie Marí, Alberto Bernal i Francesco Filidei. En les tres obres, les músiques preexistents són sotmeses a un gran nivell de filtratge, fet que provoca un diàleg de presències i absències en què el suggeriment, el record i una important reflexió sobre l’escolta es converteixen en els principals conceptes sobre els quals es construeix cadascuna d’elles.

Precisament l’absència és el paràmetre que regeix les obres de Carolyn Chen i Camilo Méndez. La primera, per ser un “teatre mut” que reinterpreta, amb gestos facials dels intèrprets, l’Adagio de la *Simfonia núm. 7* d’A. Bruckner. La segona, *Volpi/Formentera*, de C. Méndez, perquè crea una cançó abstracta en la qual sis peces independents se succeeixen com si es tractés d’estrofes i tornades d’una cançó imaginària.

La durada dels concerts és aproximada.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Una producció de L’Auditori
i l’Arts Santa Mònica

SANTAMÒNICA

PROGRAMA

FRAMES PERCUSSION

Ferran Carceller · Stéphane Garin · Rubén M. Orio · Feliu Ribera
Luís Tabuenca · Miquel Vich

GÉRARD
GRISEY

Le noir de l'étoile (1990)

60'

LE NOIR DE L'ETOILE Per Jordi Alomar

Podem dir que la materialització de la relació entre música i astronomia en projectes sonors concrets és, més aviat, escassa. A part de l'excel·lent cas de William Herschel al final del segle XVIII, la irradiació d'aquest neguit es projecta, dos-cents anys després, en la manera com els compositors vinculats amb l'ensemble francès L'itinéraire plantegen la relació entre temps, ciència i música. Autors com Murail, Dufourt o Grisey emprenen una recerca creativa vers l'assoliment d'una organicitat derivada essencialment de la coherència tímbrica, incorporant-hi tècniques avançades d'anàlisi i síntesi informàtica. Amb una estètica oposada als corrents formalistes i postserialistes, l'anomenat espectralisme se centra en la integració d'elements "microsònics" dins d'una escala "macrosònica".

Le noir de l'étoile és una peça paradigmàtica –i fins i tot clàssica– del que Grisey anomenava «música liminar»; és a dir, aquella música concebuda des dels llindars d'escolta i d'estructuració fluida de l'articulació temporal. Elaborada en un treball conjunt amb l'astrònom Jean-Pierre Luminet, la peça pren com a matèria primera la transformació sonora en directe de les ones radioelèctriques del púlsar de Vela, situat a 936 anys llum. La radiació periòdica d'aquesta estrella de neutrons és "traduïda" i integrada en una obra musical que se'n nodreix prenent-la com a punt de referència en una instrumentació crua i austera. La disposició escènica, el control de la il·luminació i les grans dimensions temporals fan de la peça tot un dispositiu ritual, gairebé de *happening*, que ens remet a *Sternklang*, de K. Stockhausen.

En paraules de l'autor: «Quan la música invoca el temps, s'investeix d'un veritable poder xamànic: el de connectar-nos a les forces que ens envolten. En les civilitzacions antigues, els ritus lunars o solars exerceixen una funció de sortilegi. Amb els ritus, les estacions retornen i el sol es lleva cada dia. Què passa amb els púlsars? Per què no invocar-los avui, ara que podem accedir als seus viatges estel·lars? El moment precís d'emissió d'un púlsar ens obliga a cenyir-nos a una data específica, i el fet de fixar el concert a un rellotge tan llunyà fa que tingui lloc un esdeveniment *in situ*, o més exactament, *in tempore*, relligat als ritmes còsmics».

PROGRAMA

AXEL DÖRNER & RAMON PRATS
Axel Dörner trompeta · Ramon Prats bateria

Sessió d'improvisació lliure

60'

COMENTARI *Per Serafin Álvarez*

És la primera vegada que Axel Dörner i Ramon Prats col·laboren. És la seva primera trobada, i això és particularment significatiu tenint en compte que es tracta d'improvisació lliure. Cadascun d'ells es defineix per les seves pròpies característiques, però també, i especialment, pel poder que té d'afectar i ser afectat per l'altre.

Dörner és una figura clau de la improvisació i l'experimentació berlineses des que es va instal·lar allí a mitjans dels noranta. Prats és un bateria referent en l'escena del jazz de Barcelona que des de 2010 improvisa cada dijous a Robadors 23. Dörner està interessat en explorar els límits de la seva trompeta, de la qual extreu una àmplia paleta de sonoritats poc ortodoxes mitjançant l'ús de tècniques esteses que, la majoria de les vegades, són d'invenció pròpia. A Prats, li interessa més tocar des del sentiment que des d'un estil o estètica concrets i, per a ell, la bateria és l'instrument que li permet connectar millor amb la música d'una manera intuïtiva i visceral. Tots dos tenen un domini talentós dels seus instruments respectius, encara que la sensibilitat s'anteposa a la tècnica. Tots dos emfatitzen el silenci com a eina estructural. I, per damunt de tot; per a tots dos, improvisar significa fer música viva.

Ambdós músics treballen junts per primer cop i es fa difícil, per no dir impossible, predir com sonaran, ja que ni tan sols ells mateixos n'han parlat prèviament. Però, en tot cas, això encara fa que la cita/trobada sigui més excitant: al no tenir una referència a la qual ser fidels, la música serà fruit del moment present. I dels afectes. Serà tot espontaneïtat, interactivitat, intuïció i creativitat. Emoció. El proper dia vuit de maig tornaran a tocar a Berlín, però nosaltres tenim la fortuna de poder ser els primers a escoltar-los. Esperem que aquesta primera trobada sigui una "bona trobada", en el sentit spinozià, i que la col·laboració potencii les seves forces actives. Però deixem les expectatives, els desitjos i les suposicions de futur de banda i gaudim del moment present.

NOU ENSEMBLE

Nou Ensemble és un conjunt instrumental dedicat a la interpretació de la música actual. Amb l'objectiu d'ampliar el concepte tradicional de concert, Nou Ensemble basa les seves propostes en la coherència temàtica i estètica de les mateixes, en l'aposta per l'experimentació i en la investigació de projectes interdisciplinaris.

Amb el suport de

FRAMES PERCUSSION

Frames Percussion és un grup de percussió format per una nova generació d'intèrprets que es va estrenar dins del cicle Noves Músiques de la Fundació Antòni Tàpies l'any 2014. De la seva activitat cal destacar la gira dins el cicle Xarxa de Músiques 2015/16, impulsar la creació del cicle OUT.SIDE i la participació en el cicle Escenes de l'Auditori. Properament presentarà el seu primer enregistrament amb el segell Neu Records.

AXEL DÖRNER & RAMON PRATS

El trompetista alemany Axel Dörner té un estil únic, centrat en allò inusual, sovint amb tècniques inventades per ell mateix que utilitzen la respiració i els sons microscòpics així com les notes convencionals. Ha guanyat el prestigiós premi SWR Jazz el 2006. One Final Note l'ha descrit com: “un dels improvisadors més interessants del món, un instrumentista d'una tècnica prodigiosa, d'una sensibilitat profunda, i amb una creativitat que continua creixent”.

El bateria Ramon Prats ha treballat amb músics com Lee Konitz, Axel Dörner, Agustí Fernández, Mats Gustafsson, Joe Morris, Jorrit Dijkstra, Andy Moor, Carlos Zingaro, David Murray, Seamus Esperanza Spalding, Guillermo Klein, Bob Mintzer, Greg Ward, Perico Sambeat, Martirio, Jorge Rossy, Dayna Stephens, entre d'altres. El 2014 va ser guardonat per l'associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya en les categories de músic de l'any, disc de l'any (Pandora) i grup de l'any (Ramon Prats Quartet).

ALTRES CONCERTS **SAMPLER** SÈRIES A L'AUDITORI

SARAH MARIA SUN SOPRANO

DIJOURS 18 DE MAIG DE 2017 | 20h

CODERA PUZO:EMPOR

DIJOURS 18 DE MAIG DE 2017 | 21.30h

KEITH FULLERTON WHITMAN Playthroughs